

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Čekání na růže • **O tichých letních večerech, ohleduplnosti a komunikaci**
O nových jménech nových cest • **O Janu Husovi** • O hvězdách, lidech a dalších
výtečnicích • **Jak musika léčí?** • Dobřichovické grunty • **Kultura** • Sport

DOB Centrum

Rezidenční bydlení v Dobřichovicích

- byty, obchody
- prostory pro wellness

V LÉTĚ
k nastěhování

 DOB-Invest a.s.

www.dobcentrum.cz
tel. 606 620 920, 257 712 630

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

 721 554 000, 257 710 141 **257 710 143**

 dobrichovice@stavebniprodej.cz
www.stavebniprodej.cz

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– **KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU** –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

Zápis na školní rok 2015/2016 zahájen.

U nás každý týden začíná hranou pohádkou, která děti uvádí do tématu týdne.

PRÁZDNINY

Vyberte si z týdenních bloků, pro děti 3 – 7 let.
Budeme cestovat do vesmíru, putovat do pravěku, sportovat a čarovat – 1800,- týden

2. ročník Příměstského tábora s AJ, pro děti 1. – 4. třída ZŠ
termín: 3.8.-7.8. - 3000,- týden

www.skolinkanona.cz
LETY, Na Násvi – vchod z ulice Prostřední, tel.: 606 909 348, 602 764 705

Pavel Hokr – hudební škola
Středisko volného času Všenory

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

klavír, kytara (elektrická i akustická), flétna,
populární zpěv, rychlokurz klavíru pro dospělé

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- koncertujeme 3x ročně
- hrajeme písničky, které si sami vybíráte
- žádné stupnice, žádné etudy
- první 2 hodiny výuky nezávazné
- můžeme docházet k Vám domů

HRAJEME NAPŘ.: SKÁKAL PES, NENÍ NUTNO, KDYŽ JDE MALÝ BOBR SPÁT, TŘI BRATŘI, STATISTIKA, MY HEART WILL GO ON, DĚLÁNÍ, FALLING SLOWLY, CHEATING, SPOMAL, CESTA, MAŠINKA, LHŮTA ZÁRUČNÍ, DÍVÁM SE DÍVÁM.

MÍSTA VÝUKY: Dobřichovice, Řevnice, Všenory, Černošice, Hlásná Třebeň, Jesenice, Vestec, Petrovice, Říčany, Šestajovice, Jirny, Klánovice, Újezd n. L., Dolní Počernice, Hostivice, Rudná, Roztoky, Vlnoň, Kbely a další obce v okolí Prahy.

INFO A PŘIHLAŠOVÁNÍ:
info@pavelhokr.cz, 608 745 262 (Jarka Reiserová)

www.pavelhokr.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice
nabízí možnost inzerce v DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

- * A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11 200 Kč (4x 2 800 Kč)
- * A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4x 1 700 Kč)
- * A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč
Celoroční inzerce 16 000 Kč (4x 4 000 Kč)
- * A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32 000 Kč (4x 8 000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.

Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

PÍSEŇ KVIETISMU

A léta jdou a každý smutek prožít.
Tu přijde touha ruce svoje složit
a oddychnout si zhluboka.
Hledět klidně, jak se chata drolí.
A ponechat jiným směšnou roli
neslyšeného proroka.

Je možno změnit zklamavší nás cíle.
Je pravda sic, že pozdní je už chvíle
a husté mlhy po kraji.
Než zbývá ještě doufat v léta příští.
A v naději, jež z přesných počtů prýští,
brát květy, které zbývají.

A jestli chmury dneška přece bolí,
opustit možno smutek rodných polí
a v nekonečnu ztratit se.
Jih zbývá, sever, východ nebo západ,
ten v minulosti štedrý asyl zapad'
a jiný popřel hranice.

Hlas svědomí chvil volných nezakřikne.
Své slovo řekl jsi a co z něho vznikne,
to mučit tebe nemůže.
Hledíme klidně, jak se chata drolí.
A posléze je právo kohokoli
čekat na růže.

Pro letošní letní zastavení jsme sáhli k satirické politické lyrice V. Dyka, trochu a neprávem zapomenutého excelentního novináře a literáta, básníka, důsledného ctitele sevržené formy, prozaika i dramatika a dokonce i politika, jenž zemřel v měsíci, který právě prožíváme, přesněji 14. května roku 1931.

Svoji sbírku dosti drsné angažované lyriky *Pohádky z naší vesnice*, poznamenanou hálkovskou inspirací, vydal původně r. 1910, upravená a doplněná verze dalšího vydání vyšla u nakladatele F. Topiče r. 1921 (vida, další spojení s Dobřichovicemi!).

Vybrali jsme dvě básně co upomínku na dnešek v kontextech širších, než jsme si sami původně mysleli ... Až nás to samotné zaskočilo ...

Ale vždyť texty Dykovy jsou stále „v kursu“, ostatně k jeho textům sáhl třeba i V. Merta, když před léty nemohl svobodně hrát a zpívat své texty, ale proti textům českých klasiků už soudruzi těžko hledali zakazovací razítka ...

SMUTNÁ PÍSEŇ VESNICKÉHO ŠPRÝMAŘE

Kupředu jdeme, je-li vhodná chvíle,
Vhodná-li chvíle, jdeme zase zpět.
Při kterémkoliv nás tak vidím díle:
Ne dobří, zlí ne. Něco uprostřed.

Vábení věčně vším, co pro nás cizí,
Jdem šumařit v chladný pro nás svět.
Na půli cesty tato náhle zmizí.
– Ne sví, ne cizí. Něco uprostřed.

Zvedneme ruku. Potom zase klesne.
Dnes oheň v nás. A zítra zase led.
Hrozí se dnes, a zítra sotva hlesne.
– Ne živí, mrtví ne. Tak něco uprostřed.

DO LÉTA!

a snad také do klidných letních večerů, které bývaly u nás tak pěkné, než ...

Milé čtenářky, milí čtenáři Kukátka, letošní jaro má jisté kouzlo. Snad se tak trochu vrátila starodávná pravidelnost a tradice. Letošní jaro bylo jaksi přiměřené, přiměřeně občas studené, občas vlídně teplé. Většinou tak „něco uprostřed“, jak pravíval výše už zmíněný V. Dyk.

Oslovili jsme nového pana tajemníka městského úřadu v souvislosti, již vysvětlí lépe on sám níže, protože nás zaujal pro debatu o věcech veřejných i společných jeden z jeho podnětů a témata stále cenná a po výtce aktuální: komunikace a ohleduplnost. Začátek i konec svobody jednoho každého z nás ... V rovině obecné a v dalším plánu i v rovině zcela konkrétní tak, jak tu v naší obci prožíváme naši každodennost ve vzájemném kontaktu a někdy i střetu. Pořád se to učíme ...

Protože vstupujeme do léta, nabízí se to asi samo v jednom z možných aspektů. Tím je totiž téma klidných letních večerů. Terapeutický a magický efekt ticha se zmiňuje i v jednom z dalších článků tohoto čísla ... Jde nám skutečně o magický a kdysi tak krásný klid oněch večerních chvil, zejména těch pátečních, sobotních či nedělních.

Ony totiž ty rachejtle při privátní oslavě kohosi, či sekačka večer (či dokonce o nedělním poledni), hulákání jakéhosi herolda při jakési akci po celý den, nebo večerní urvaná veřejná musika z koncertu jen pro některé, která se rozléhá celým údolím do soukromí

všech (ono to údolí totiž funguje jako jakýsi resonanční kotel) versus něžný domácí dialog dvou viol da gamba či jemná Bachova, Mozartova ... musika, něžný song s kytarou, či jen to ticho pro povídání s přáteli či ku práci ... Ufff ...

Osobně nemám nic proti jakékoliv veřejné a živé musice, sám ji rád poslouchám a občas na ni i zajdu, ale své gamby, Bachy etc. nikomu nevnučuji, tak si dovolím i poprosit, aby ani mně nikdo nevnucoval své narozeniny či jiná výročí a akce rány a světlicemi, řevem, stupidními ukřičenými hláskami či musikou, kterou jsem si nezvolil. Nic mi do nich (při vši snaze o toleranci) v podstatě není ... A dovolím si trvat na právu osobní volby v tomto smyslu a tématu, tedy zda by mi do nich mělo něco být ...

No a to už jsme se dotkli souborně několika témat tohoto aktuálního Kukátka. Co v něm ještě dále najdete? Samozřejmě aktuality z našeho života obecního, také ze života spolkového, tedy konkrétně jeden skvělý nápad ... A rovněž zajímavé informace o tom, jak si stojí rovnováha duše a těla v kontextu s již zmíněnými tóny či tichem. To téma se nám tu pořád jaksi vrací.

Znovu se vrátíme k historii dobřichovických gruntů a také k výročí osobnosti, s níž nás pojí velice silná člověčí vazba. Dojde samozřejmě také na kulturní podniky a na zprávy o akcích, ač se jich tentokrát nevěšelo tolik, kolik jsme chtěli. Zase nedošlo na ty nešťast-

né mizící včely, ale žádný strach, zatím žijí a docela i nosí ... A nebojte se ale, Musica viva v srpnu opět bude ... A v závěru čísla také zjistíte, že nechybí ani sport.

Přejeme Vám čtení, z něhož budete mít dobrý pocit. A zkuste nám napsat, co se Vám líbilo či nelíbilo a také proč ...

A pokud se Vám zadaří se v létě dobře „dovolit“, užijte si to ...

Váš J. Matl a redakce Vašeho Kukátka

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, posílejte je naši e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátováli, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se s. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

Letní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	12
Spolky	18
O zdraví	18
Z historie	24
Osobnosti	30
Kultura	31
Sport	35

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)

Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 5. 2015. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 8. 2015. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Barbora Žůrková

SOUTĚŽ

o titulní fotografie Kukátka stále pokračuje

Vážení čtenáři!

Tentokrát bylo vybírání fotografie na titulní stránku trochu komplikované. Konec dubna a první polovina května byly tak plné místními událostmi, že se nabízelo některou z nich zvýraznit na titulu. Ale kterou? V Dobřichovicích letos startoval i finišoval cyklistický závod TransBrdy, zavítal k nám dr. Jiří Grygar, začala sezóna farmářských trhů, po Berounce jely dračí lodě, konala se degustační míle a běžel půlmaratón, svoji krásu ukazovala řada corvett.

Nakonec jsme sáhli do zásobníku a vylovili fotografii Báry Žůrkové z loňského královského průvodu. Ten letošní totiž bude nocovat v Dobřichovicích právě o víkendu, kdy bude distribuovaná tištěná verze Kukátka.

Náš experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokračuje. Těšíme se na další fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy

na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jež všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaší rodinu a známé, ale i širší veřejnost. Neváhejte a své snímky posílejte na adresu manželů Žůrkových, kteří zpracovávají grafickou podobu Kukátka: info@zurkovi.com a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte prosím Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro posílání mailem nijak nekomprimujte.

Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

Redakce

DOB CENTRUM

a veřejné cesty v areálu

Do dubnového Informačního listu jsem napsal článek s výzvou k přemýšlení, jak pojmenovat novou ulici, či spíše systém cest vznikající v rámci přestavby bývalého statku. Anketa mnohé čtenáře zaujala a nápadů se sešla celá řada. Zastupitelé na svém jednání 5. 5. 2015 vzali na vědomí při-

cházející návrhy a jeden z nich vyberou na svém červnovém zasedání. Ke dni uzávěrky tohoto čísla Kukátka čítal seznam možných jmen více než 20 položek, přičemž za názvy v užším výběru (tedy ty, které zazněly vícekrát, nebo byly někým výrazně podpořeny) bych považoval:

- Karlův Dvůr
- Na Statku
- Slunečný Dvůr
- Na Pohodě
- Anežky České nebo Dvůr Anežky České
- 28. října nebo 17. listopadu

Z uvedeného užšího výběru (řazení je chronologické, jak návrhy vznikly) by značnou podporu mohl získat název Na Statku. Když s návrhem jako vůbec první reakcí na článek v Informačním listu přišel zastupitel Pepa Ježek, nebyl jsem tím příliš nadšen. Statek to už nebude. Nicméně z následných diskusí vyplynulo, že právě toto označení zůstane pro danou lokalitu v myslu mnoha starousedlíků, takže by se jednalo

o logický název. Což musím uznat. Silná argumentace ovšem může být i pro ulici nesoucí název Anežky České jakožto připomenutí kořenů české společnosti s vazbou též na Dobřichovice, jak zastupitelům ve svém e-mailu připomněl autor návrhu a místostarosta Jiří Růžek.

Z některých reakcí na článek v Informačním listu je patrné, že hledání názvu ulice navodilo dojem, že statkem povede nová plnohodnotná ulice. V článku jsem napsal, že napříč areálem od východu na západ povede „prodloužení“ ulice 5. května, část jako ulice, část jako cesta pro pěší a cyklisty. Prodloužení ulice 5. května ale znamená jen vjezd do areálu a přístup do podzemních garáží a na další parkovací místa na terénu, nikoliv průjezd. Veřejná komunikace napříč areálem bude jen pro cyklisty a pro pěší.

Daniel Havlík

P. S.: Zastupitelstvo na svém květnovém zasedání rozhodlo o pojmenování mostu pro pěší a cyklisty přes Berounku, a to Lávka prof. Karla Lewita.

KVĚTNOVÉ degustace

V sobotu 9. 5. začala na břehu Berounky pod zámek další sezona farmářských trhů. Každé dva týdny od 8 do 12 h probíhá stánkový prodej farmářských výrobků. V Dobřichovicích se však z trhů postupně stává společenská událost – rodinné snídane u pár stolků či na trávníku, káva, čerstvé ovocné šťávy, sklenička vína, smažená vajíčka, koláče – úžasný start víkendu.

Sobota mezi prvními a druhými farmářskými trhy (16. 5.) přinesla pestrou nabídku ochutnávání dokonce po celý den. Na ranní start Dobřichovického půlmaratonu včetně kratších alternativ 10 km pro dospělé a 1 km pro děti navázal druhý ročník Dobřichovické degustační míle. Smyslem této netradiční akce je přivést návštěvníky do místních vináren, restaurací či kaváren a ukázat jim, že v Dobřichovicích mohou nalézt zajímavá gastronomická překvapení. 11 místních podniků přichystalo tradiční i netradiční produkty – zajímavá vína, kávy, gastronomické speciality ale i tankové pivo. Kdo navštívil alespoň 7 degustačních míst a získal

v nich razítka do prospektu vydávaného ve všech provozovnách, získal titul *Absolvent dobřichovické degustační míle* a obdržel speciální placku.

Vybírat si k návštěvě bylo možné z těchto zúčastněných podniků:

Víno Matey, Pasta Fresca, Mungo – Bio obchod, Restaurace Zámecký Had, Vinotéka U Karoliny, Cafe Galerie Bím, Pivnice VB Saloon, Vinotéka La Fontana, Trattoria Capanna, Vinotéka U Sousedů a Vinárna U Caldů. Na závěr večera byl pro všechny účastníky připraven koncert jazzové skupiny Anna W Quintet na nádvoří zámku.

Hrozba deště se nenaplnila, celý den bylo slunečno a příjemně teplo. Většina podniků nabídla své produkty na předzahrádkách a účastníci byli na většině zastávek velmi spokojeni. Snad jen nápad s otevřací dobou už od rána nebyl nejšťastnější. Příští rok tedy raději až odpoledne a nejlépe společně s nějakou akcí, která přitáhne diváky na konkrétní hodinu a odstartuje tím společně korzování po účastnických bodech.

DH

CORVETTE parade

Corvette Parade byla opět v květnu (23. 5) v Dobřichovicích. Tentokrát sice bez otevře-

rání nové ulice, ani ve spojení s degustační milí, ale přesto za velkého zájmu diváků.

NEJEN O mistru Janovi

Boje se ublížití svědomí svému, býti lhářem před Bohem
a dáti pohoršení posluchačům a učedníkům svým,
nemohu učení a spisů svých odpřisáhnouti ani odvolati.

Jan Hus

Čtenáři si jistě vzpomenou, že před několika lety byla v Kukátku připomenuta výročí 2 500 let od bitvy u Marathonu, 2 400 let od založení Platónovy akademie, 2 220 let od smrti Archiméda ze Syrakús a v posledním čísle i 125 let od narození Karla Čapka.

A tak jsem si řekl, že by se nemělo zapomenout ani na Jana Husa, od jehož upálení nás letos dělí šest set let. Původně jsem se zabýval myšlenkou, že u příležitosti tohoto výročí navštívím Kostnici, ale pak jsem usoudil, že k Bodamskému jezeru je to od nás přece jen trochu daleko. A návštěvu Husova Památníku, o níž bych do Kukátka také mohl něco napsat, mi zhatilo zjištění, že v současné době je v rekonstrukci a že bude otevřen až koncem května, kdy už bude po uzávěrci. Možná ale, že se místo toho někdy podívám k Husově skále neda- leko Husince, u které prý Jan odpočíval cestou z prachatické školy; tu (mám na mysli skálu) snad rekonstruovat nebudou.

Kdo by v Čechách o Janu Husovi aspoň něco nevěděl?! Skoro všem je známo, že se narodil kolem roku 1370 v Husinci a že žil v době, kdy se křesťanská Evropa zmítala v náboženské krizi a na papežském stolci byli zároveň tři papežové. Pamatujeme si rovněž, že se inspiroval spisy anglického myslitele Johna Viklefa (1320 – 1384) a že ve svých kázáních v kapli Betlémské

vystupoval proti papežským odpustkům a okázalému bohatství církve. Vzpomeneme si jistě také, že se podílel na vzniku *Dekretu kutnohorského*, který omezoval vliv cizinců na pražské universitě, jejímž rektorem po několik let byl, a nezapomeneme ani na jeho pokus o zjednodušení spisovné češtiny nahrazením spřežkového pravopisu diakritickým. Jeho největším přínosem a nezapomenutelnou zásluhou je však nepochybně to, že už sto let před Lutherem a Kalvínem usiloval o reformu církve; toto úsilí ho 6. července 1415 přivedlo na hranici. Pro katolickou církev byl Jan Hus po dlouhá staletí zatvrzelým kacířem, který své bludy nikdy neodvolal; teprve roku 1999 papež Jan Pavel II. uznal Jana Husa za reformátora církve a nad jeho krutou smrtí vyslovil lítost.

Svým životem i smrtí nám Jan Hus dodnes připomíná, že naše životní jednání má být v souladu s pravdou; v jednom ze svých posledních dopisů z kostnického vězení nám klade na srdce:

*Také prosím, abyste se milovali, dobrých ná-
slím tlačiti nedali a pravdy každému přáli.*

Přestože se tento Husův odkaz může jevit jako pouhé zbožné přání, najdou se i v dnešní době lidé, kteří ho naplnili – například Karel Čapek, Jan Palach a určitě mnoho dalších, jejichž jména neznáme.

Mučednická smrt Jana Husa nebyla poslední, o kterou se tehdejší církev „zasloužila“. O sto pětadesát let později, tj. v roce 1600, potkal stejný osud jednoho z nejvýznamnějších renezančních filosofů, Giordana Bruna. V jeho době už bylo známo Koperníkovu učení, podle něhož Země není středem vesmíru, ale pouze jednou z planet obíhajících kolem Slunce. Bruno šel mnohem dále. Ve spisu „O nekonečnu, universu a světech“ hlásá, že ani Slunce není středem vesmíru, ale je jenom jednou z nekonečného množství hvězd, kolem nichž obíhají planety, které mohou být obydlené. Těmito svými názory, i když tehdejšími poznatky nepodloženými, předběhl svou dobu o několik století; dnes už jsou potvrzeny – známe několik desítek exoplanet, tj. planet, jejichž mateřskou hvězdou není naše Slunce, planet, na nichž může být život.

Není divu, že tyto kacířské myšlenky přivedly Bruna v roce 1592 do vězení, kde byl vyslýchán a všemi prostředky nucen k tomu,

aby své učení odvolal. Bruno, stejně jako Hus, však odolal a při vynášení rozsudku řekl svým soudcům:

Vynášíte svůj rozsudek nade mnou s větším strachem, než s jakým mu naslouchám.

A tak 17. února 1600 na římském náměstí Campo di fiore, podobně jako 6. července 1415 za hradbami Kostnice, vzplála hranice, která měla Bruna a jeho myšlenky odsoudit k zapomenutí. Budete-li někdy v Římě, zastavte se aspoň na chvíli u jeho pomníku postaveného v roce 1899 na místě, kde tehdy hořela hranice.

Těm, kteří podobně jako Jan Hus a Giordano Bruno měli odvahu postavit se vládnoucím autoritám i za cenu vlastního života, vděčíme za to, že se dosud nikomu nepodařilo trvale potlačit svobodné myšlení, rozum a touhu po pravdě. Odkaz Jana Husa i Giordana Bruna nás vyzývá, abychom udělali vše, co je v našich silách, aby se to nikomu nepodařilo ani v budoucnu.

HgS

O KOMUNIKACI v obou slova smyslech

Vážení přátelé, byl jsem osloven redakcí, abych napsal pár slov – jako nový tajemník městského úřadu – na téma komunikace úřadu s občany. Tato výzva přišla poté, co jsem na radniční web umístil svou krátkou prosbu o vzájemnou ohleduplnost během kritické dopravní situace při rekonstrukci železničního přejezdu.

Komunikace – to je velice zajímavé a rozsáhlé téma blízké všem mým dosavadním profesím. Odborná analýza by byla asi dost nezáživná a naopak to nejdůležitější ví stejně každý z nás.

Komunikace by měla být taková, jako samotný úřad. A ten, jak jistě víte, by měl být vstřícný, ochotný (i když někdy musí říkat ne nebo nemůžeme), otevřený, informovaný a kompetentní. Pochopitelně také výkonný. “Výkonný úřad” kupodivu není oxymoron – protimluv. Je to něco, na čem všichni už 300 let usilovně pracujeme!

Mezi mé oblíbené vlastnosti patří, že při projevech (protože nikdy detailně nevím, co vlastně sám řeknu) pronesu něco vysloveně paličského. Podobně to bylo na jakési evropské akci, kde jsem pronesl

Autor zamýšlení Mgr. Petr Prchal a hory

tezi, že je to právě byrokracie, která vytváří společný a jednotící základ Evropské unie. To jsou ty bytostné základy a kořeny, které máme společné a které nás sjednocují. A myslím, že bruselské úřady se snaží tuto tezi dokázat ze všech sil!

Odpovím tedy na redakční výzvu v duchu prvotního podnětu, kterým byla kalamita na komunikacích při uzavření dobřichovického přejezdu. Sáhnu-li k odbočkám, objížděním a zkratkám i ve svém textu, bude to tedy na výsost stylové.

Nejsem sice místním rodákem nebo občanem, ale k Dobřichovicím mám asi podobný vztah, jako většina z Vás. Můj dědeček žil v Radotíně, a tak jsem svá raná léta trávil nejednou právě v oblasti dolního toku Berounky, protože přírodní hodnoty této oblasti jsou zcela mimořádné. Rád jsem sem zajížděl v pozdějších letech, protože jsem tu měl řadu kolegů a spolupracovníků.

Vždy se mi líbilo, jak Dobřichovice, přestože jsou urbanisticky různorodé – vilová čtvrť, stará zástavba centra včetně zámku, klasické příměstské rodinné domy (a dnes i bytovky – už samo to slovo zní brutálně, přestože jsem spokojený obyvatel paneláku) – tvoří skvělý harmonický soulad s krajinou. Klidný prostor k žití v krásném prostředí s lesy a řekou. To, že je to tak i v dnešních dobách, za to můžeme i díky poměrně obtížné dopravní obslužnosti.

Dovedete si představit, jak by to zde vypadalo, kdyby naši předkové postavili Příbram nebo Beroun o kousek vedle, a tím pádem by dnes vedla někde mezi Dobřichovicemi a Karlíkem dálnice? Asi bychom – jako obec – více zbohatli na průmyslových zónách, ale charakter města i celého okolí by byl zcela jiný. A šťastnější by z toho byl asi málokdo.

Autor při výpravě za velrybami

Podobně na mne působí i představa obchvatu a přemostění řeky od nádraží na Pražskou. Ne, že by to nepřineslo každému motoristovi úlevu, protože proplétat se neširokými ulicemi, navíc s překážkou železničního přejezdu, není žádný med. Když si však uvědomíme, že elektrická trolej dráhy převyšuje budovu nádraží, znamenalo by přemostění trati a řeky to, že vysoko nad nádražní budovou by vzniklo něco podobného (sic menší) zbraslavskému předmostí Pražského okruhu. Nemohly by chybět ani rozsáhlé obloukové sjezdy a nadjezdy. Norma to jinak asi nepřipustí. A pro nedostatek místa by byly zřejmě i nad řekou.

A to je právě ten moment, kdy je třeba se rozhodnout, v jakém světě chce člověk žít. Zda využít všeho, co už dnes umíme, anebo chránit některé konzervativní hodnoty. Zda chceme všechno, co můžeme,

anebo chceme jen to, co potřebujeme. (Při psaní mi okamžitě na mysl přišla ona sedmašedesátiletá uměle oplodněná rodička, o níž jste určitě četli. To je podle mně příklad toho, že asi není správně chtít všechno, co můžeme! To dobře věděly první generace úspěšných kapitalistů, které držely své děti zkrátka. Protože ti z nich, kteří nedrželi, byli většinou v rodině i poslední úspěšní. Mimochodem zmíněná paní už zemřela a zanechala za sebou dva malé sirotky.)

A pokud se rozhodneme, že klid, přírodu, malebnost a pohodu Dobřichovic stojí za to zachovávat, musíme si říci i to pověstné “b”. To všechno se tu uchovalo po dlouhá léta i kvůli špatné průjezdnosti městem. Jednak díky překážce železniční trati, která také není zrovna špičkovým koridorem, kterým by se hnaly 180kilometrovou rychlostí expresní vlaky s příslušnou zvukovou kulisou. Ta je totiž v říčních údolích poněkud nepřehlédnutelná, kdo někdy nocoval v Německu či Francii nedaleko expresní trati ví, o čem mluvím.

Vděčíme tomu i nepříliš vyhovující silniční infrastruktuře. Město Dobřichovice zatím zasahovalo do svých páteřních komunikací velmi uvážlivě, například úpravou ulice 5. května nebo kruhovým objezdem. Zásahy, které udělaly dopravu bezpečnější a klidnější, aniž by zde vyrostla přehrášel semaforů. Kdo často projíždí Radotínem, o tom může během čekání na zelenou přemýšlet.

To vše je možná komplikací pro řidiče, chodce, děti i seniory, ale jinak to nejde. Lze upravit chodníky, průchozí zkratky mezi jednotlivými místy nebo rozšířit Tyršovu směrem k trati atd. A to se také děje. Na mnoha místech je to zcela nezbytné, ale současně to bude vždy jen částečné řešení problému. A to je právě daň za udržení charakteru města! Jistě to znáte z Německa, kde se malými historickými

městečky musíte proplétat krokem po klikatých, uzoučkých uličkách. Samozřejmě v okamžiku, kdy se tyto cesty narovnají do skvěle průjezdných (a vzápětí neustále ucpaných) moderních rychlých komunikací, tak už to přestává být ono klidné a malebné městečko.

To vše je ale možné právě jen tehdy, jsou-li lidé (řidiči i chodci) k sobě ohleduplní. Pro obě strany to je obtížná situace, ale buď si vycházejí vstříc, jak to bývá v civilizovaném světě, anebo jsme ztraceni. To byl důvod, proč jsem požádal o vzájemnou ohleduplnost právě v době rekonstrukce železničního přejezdu, která ke všem každodenním obtížím přidala ještě další ránu. Mám rád země, které jsou postaveny na nepsaných pravidlech, jako je právě ohleduplnost, slušnost, případně, že lhát nebo krást se nemá. Nemusejí k tomu mít tisíce paragrafů na každý detail, protože pak určitě některé další detaily budou chybět. Od toho je soudce, aby posoudil závažnost případu a vyměřil příslušný flastr. Myslím, že se tam žije pohodlněji.

Například problém, co můžete udělat se zlodějem, kterého chytíte ve svém domě. Vzpomínám si na svého přítele, který přichytil doma zloděje – muže a ženu, a protože je od rány, popadl každého za ucho a mlátě jejich hlavami o sebe předal je policii. Nedovedete si představit, kolik úsilí ho stálo, aby se ubránil žalobě za ublížení na zdraví, která následovala. Nakonec ho ale nezavřeli...

Ale vraťme se od komunikací dopravních ke komunikaci mezi úřadem a lidmi. Komunikace je o slovech a jejich smyslu. Já už nejsem nejmladší. Jsem ještě z dob kdy STB nebylo zkratkou settopboxu nebo SNB snowboardu a NTM bylo Národní technické muzeum, a ne Nadace Terezy Maxové. Ostatně, tehdy neexistovala (a pamětníci mi dají za pravdu) ani vlaková nádraží. Nádraží je slovo, které vzniklo

ze slov “na dráze”, takže jen proto, aby se to nepletlo, vznikl pojem autobusové nádraží. Vlakové nádraží je stejný nesmysl jako stavět proti vzdušnému přístavu spojení vodní přístav (námořní nebo říční to už je něco jiného). Ale dneska už to nikomu nepřijde.

Věci se zkrátka mění, ale občas cestou ztratíme i něco cenného. Vzpomínám si, že bývávalo základní poučkou řidiče, že zařadí-li se do špatného odbočovacího pruhu, musí manévr dokončit a teprve potom se vrátit a svou chybu napravit. Dovedete si představit, že by se to dělo dneska? A právě i to je součástí vzájemné ohleduplnosti.

Anebo slavný a velmi trefný výrok Elišky Junkové, naší nejslavnější automobilové závodnice: “Řidič musí jezdit zřetelně!” To znamená tak, aby všichni ostatní – řidiči i neřidiči – dopředu tušili, co chce udělat. Kolikrát je mi až líto majitelů drahých vozů, které mají tak nápadně často porouchané blinkry. Nemluvě už o jejich tíživé finanční situaci, která zřejmě vznikla nákupem drahého auta, že jim nezbylo pár desítek korun na zakoupení drátu na handsfree a musejí řídit s telefonem v ruce.

Zrovna tak to platí o chodcích. Uvědomil jsem si to jednou, když jsem se snažil zaparkovat a v duchu nadával na bezohledné chodce, že po vystoupení z auta jsem se na též místo spravedlivě rozhořčil na bezohledné řidiče. Anebo všimli jste si, že v době, kdy je naše hybnost omezena (třeba nohou v sádře), se vrháme do ulice v takových místech, kam bychom za normálních okolností neměli odvahu vstoupit? Když to shrnu, tak ona ta ohleduplnost zase tak velkou obtíží není, ale určitě se nám s ní žije všem lépe.

A to je asi tak všechno, co bych mohl říci... o komunikacích a komunikaci...

Petr Prchal

ZA 30 DNŮ PŘES 800 KM pěšky kolem státní hranice

J. Geissler (vpravo) a J. Pechar na Sněžce

O tom, že dobřichovický občan, pan Ing. Jiří Geissler, putuje kolem republiky, psala asi všechna místní periodika. Takže již jen rekapitulujeme: třicet dnů (od 20. 3. do 19. 4.) šlapal Jiří po severní hranici republiky. Mezi Chebem a Rokytnicí v Orlických horách ušel 810,6 km, během nichž si splnil naplánované výkonnostní cíle – vydržet alespoň týden, dorazit nejméně na pravý břeh Labe a propojit nejnížší bod republiky ve Hřensku s nejvyšším na vrcholku Sněžky. Aktuální zážitky a postřehy pravidelně zveřejňoval na svém hojně navštěvovaném facebookovém profilu – pocity, nepříjemné počasí, výš-

lap na Sněžku. Cestou zjistil, že cestovat sám bylo pro něj zajímavější a svobodnější, na rozdíl od několika dnů, kdy měl doprovod. Ovšem zrovna posílení o spolutrpitele při výstupu na Sněžku hlubokým sněhem bylo velmi pozitivní.

Jiří má za sebou zhruba třetinu plánované cesty kolem hranic České republiky. V příštím roce se chystá pokračovat startem z Rokytnice přes Orlické hory, Kralický Sněžník, Osoblažsko, přes severní Moravu podél hranice se Slovenskem až do Znojma. A v dalším roce cestu dokončit.

DH

BOUDA, BUDKA knihobudka!

Už jste někdy zažili ten pocit, kdy jste se rozhodli udělat místo v knihovně novým přírůstkům a vyřadili krabici starších knih? Jsou více či méně zajímavé, od někoho jste je možná dostali, někdo Vám je doporučil nebo jste si je z nějakého důvodu prostě koupili. Přečetli, uložili do knihovny a teď je čas je poslat dál. Jenže kam, že? Co když by si je ještě někdo rád přečetl...

Anebo naopak. Jdete na procházku, svítí sluníčko a člověku by se chtělo si jen tak sednout na lavičku, otevřít knížku a číst si. Jen ho před odchodem z domu nenapadlo si tu knížku vzít do kapsy...

Přesně v tomto okamžiku se hodí knihobudka. Malá knihovnička umístěná na veřejném místě, do které může každý knížky přidat, může si je odtamtud půjčit nebo je vyměnit kus za kus. A číst kde se mu zlíbí. Formy takových knihobudek jsou rozličné. Může to být domeček na „kuří nožce“, kla-

sická knihovna, ale třeba i předělaná telefonní budka se může stát útulným domovem pro nejednu knihu. A dobrou zprávou je, že taková knižní budka se již brzy objeví i v centru Dobřichovic. A nebude to budka ledajaká. Bude naprosto originální, osobitá a určitě i hravá. O její výzdobu se totiž vlastnoručně postarají děti z Dětského klubu Chrupa.

Prvně se s dobřichovickou knihobudkou můžete seznámit při 2. ročníku *Letní výměny knih* v sobotu 20. června od 9.30 na louce pod mostem. Vezměte s sebou deku, něco dobrého (případně můžete dokoupit na trhu) a samozřejmě knihy, které byste rádi poslali do světa, aby potěšily další čtenáře. V 11 hodin pak proběhne slavnostní křest Knihobudky.

Těšíme se na společné příjemné dopoledne,

*Hana Habartová za Pro Dobřichovice
a DK Chrupa*

HUDBA LÉČÍ, s muzikoterapií

„Síla hudby sjednocovat a léčit ... je obrovská... Je to ta nejhlubší nechemická léčba“ – *Oliver Sacks, Awakenings*

VŠICHNI JSME PŘIROZENĚ HUDEBNÍ

Většina z nás někdy zažila intenzivní prožitek při poslouchání či tvoření hudby. Tato zkušenost nám může pomoci přijmout, že člověk je přirozeně a hluboce hudební bytost. Rozvinout tuto schopnost nám nejčastěji brání:

- předsudky (nejsem z hudební rodiny, nemám hudební sluch,...),
- nedostatek kvalitního tréninku a vzdělávání těchto schopností (hudební vzdělávání, které přispívá ke zdraví člověka, musí být pozitivně vedený rozvoj hudebních schopností v bezpečném a neohrožujícím prostředí zdůrazňující individuální prožitky, ne pouze výkon)
- zdravotní omezení (nicméně i například neslyšící mohou rozvíjet svou hudebnost, ale jiným způsobem)

Hudba patří k člověku od pradávna, často ovlivňuje naši náladu i jednání. Dle Gaussovy křivky (normálního rozložení) je velmi málo lidí, kteří jsou geniální jako Mozart, či naopak zcela nehudební. Avšak v naší společnosti přetrvávají různé předsudky, že „nemáme hudební sluch, talent, ...“ – protože třeba nám někdo přiřknul tuto nálepku ve škole či doma.

Přitom naše hudební schopnosti jsou přímo závislé na našem rozvoji a tréninku. Konkrétně: pokud vyrůstáme v důvěře, že můžeme uvolněně zpívat, tvořit a učit se na hudební nástroje, máme velikou výhodu, snadněji na

nás může hudba působit preventivně a pomoci nám předejít řadě obtíží i nemocí.

CO JE MUZIKOTERAPIE

Muzikoterapie je terapeutická metoda, která využívá hudby a hudebních prvků ke konkrétním terapeutickým cílům, terapeutický proces je veden kvalifikovaným muzikoterapeutem (zdroj WFMT – www.wfmt.info). Na muzikoterapii může docházet každý, nepotřebuje hudební dovednosti (na rozdíl od muzikoterapeuta).

Pro ty, kteří se chtějí dozvědět o muzikoterapii více, doporučuji například tyto zdroje:

Světová federace muzikoterapie,

<http://www.musictherapyworld.net>

Evropská konfederace muzikoterapie

<http://emtc-eu.com>,

Muzikoterapeutická asociace České republiky, <http://www.czmta.cz>

Muzikoterapeutická stránka autorky

<http://www.mg-muzikoterapie.cz>

MUZIKOTERAPIE JAKO PREVENCE

Prevence onemocnění bývá výhodnější než léčba již konkrétní nemoci. Ve většině případů samozřejmě neexistuje jednoduché a vždy účinné řešení, i když některé obecné zásady (často velmi staré) přirozeně prospívají. Vybrali jsme několik pravidel, jejichž trénování slouží k prevenci psychosomatických onemocnění a pracujeme na nich prostřednictvím muzikoterapie. Jde zejména

o udržování určité harmonie v životě, cvičení dechu a rytmu a směřování k smyslnosti našeho konání.

HARMONIE, SOULAD

Harmonii dnes chápeme jako uspokojivý soulad či proporcionality, v hudbě pak označuje souznění dvou nebo více tónů. Soulad chápeme nejčastěji jako synonymum určité jednoty, (s)ladění, vyrovnanosti, shodnosti, vyváženosti či uměřenosti. Hudba ovlivňuje vnímání proporcionality a rozšiřuje naše vnímání. V muzikoterapii můžeme harmonii pěstovat rozvojem sluchové percepce, hlasového projevu či pohybového vyjadřování. Velmi zajímavá cvičení se týkají též poměru zvuků a ticha. Kdo si uvědomí nutnost souladu svého myšlení a chování, může velmi prospět svému zdraví. Kdo začne cítit potřebu harmonie v aktivitě a odpočinku či ve vyrovnanosti příjmu a výdeje, je na velmi dobré cestě žít vyrovnanější život. Vytvoříme-li více bezpečného prostoru pro naše tvořivé hledání rovnováhy, můžeme pro prevenci psychosomatických onemocnění udělat mnoho.

HUDBA A DECH

Dech je velmi zajímavý a pro zdraví podstatný fenomén. Většinou jej vůbec nevnímáme a naše tělo je tak moudré, že dýchání řídí dál i bez naší vědomé kontroly. Lze jej však také vědomě ovládat. To, jakým způsobem dýcháme, výrazně ovlivňuje náš zdravotní stav. Nedostatek kyslíku nejvíce pociťuje náš mozek a srdce, ale i další části těla. Problémem však často bývá, že při dnešním způsobu života dýcháme větší povrchně, krátce a rychle. Tělu přitom prospívá spíše dech prohloubený a klidný, s nádechem nosem a volným prodlouženým výdechem. Hlavním dýchacím svalem je bránice, která je pro naše tělo velmi důležitá. Bránice není jen dechový sval, ale též sval posturál-

ní, ovlivňuje tedy i naše držení těla. Pokud bránice funguje správně, kromě správného a kvalitního dechu také dochází k masáži srdce, jater a střev. V muzikoterapii posilujeme bránici především zpěvem.

Mnoho z nás zná ten pocit z procházky ve volné přírodě, kdy se nám dobře dýchá. Díky tomu jsme uvolnění a máme prostor v nás i kolem nás. Ve stísněnějším prostředí je těžší tuto situaci navodit. Řada osob se cítí být ve stresu, pokud má na povel správně dýchat, ale s doprovodem vhodné hudby to jde snáze. Pokud však chceme dosáhnout zlepšení zdravotního stavu, je třeba cvičení provádět pravidelně.

RYTMUS ŽIVOTA

Pod pojmem rytmus si většinou představíme určitou pravidelnost, opakující se motiv nebo nějaký konkrétní rytmus. Můžeme jej však chápat i širěji, například jako rytmus ročního koloběhu, rytmus dne a noci nebo uvědomění si našich biorytmů či třeba rytmu srdce. Vnímáme také rytmus tance a pohybu či periodické pohyby měsíce, rytmus řeči a jednotlivých jazyků.

Vnímání rytmu, k němuž člověk mívá obdivuhodnou citlivost, souvisí patrně s fyziologickými rytmy vlastního těla. Nejdůležitější je srdeční puls, ale také více méně pravidelné rytmy chůze a dechu. Rytmus, který vnímáme jako „střední“ nebo neutrální, má blízko ke klidovému tepu srdce (70 až 80 tepů za minutu). Je zajímavé, že například lidé žijící pospolu, přirozeně a postupně sladují svůj rytmus. Podobně, pokud člověk opustí hektické město a stráví dovolenou třeba na nějakém klidném ostrově ve Středomoří, bude taktéž ovlivněn okolním klidným tempem.

Pro zdravý rytmus života je důležité si uvědomit, že náš život potřebuje určitý řád, pravidelnost, střídání čilosti a odpočinku. Tento řád, který ale nemusí být striktní ani strnulý, ale uvolněný a přirozený, je velmi

důležitý už při rozvoji malých dětí. Mohou tak pochopit, že každá činnost má nějaký smysl a souvislosti v čase.

Cvičení rytmu má velký význam jak při konkrétních zdravotních obtížích, kdy již pracujeme velmi cíleně a systematicky, tak při ne zcela jasných psychosomatických obtížích. Zdokonalování se v chápání rytmu, jeho reprodukci či rytmické improvizaci vede k navození řádu a přizpůsobení se zdravějšímu životnímu stylu. Cvičení rytmu není třeba se bát, je důležité začít na té úrovni, kterou dotyčná osoba ještě dobře zvládá, a postupným tréninkem zdokonalovat tyto dovednosti. Je samozřejmě, že jiné rytmické cvičení bude vhodné pro malé dítě, jiné pro seniora. Cvičit rytmus však může být přínosné pro každého.

POTŘEBA SMYSLU A SEBEREALIZACE

Všichni máme přirozenou potřebu vnímat, že náš život má smysl; že práce, které se věnujeme, je smyslná. Pokud máme dlouhodobě pocit, že neděláme činnost, která nás uspokojuje a naplňuje – a ani tento uspokojivý pocit nezažíváme v rodině – může se stát, že naše tělo bude na tuto neuspokojivou situaci reagovat nemocí. Pokaždé je třeba se vydat hledat příčinu daného problému. A na tu cílit konkrétní terapii. Může se stát, že v mnoha případech příčina zůstane neodhalená, ale i v těchto tu může muzikoterapie přinášet výsledky. Řadě účastníků muzikoterapeutických sezení prospívá, dostanou-li možnost tvořit (například začnou zkoušet improvizovat na hudební nástroje či třeba komponovat určité zvuky či melodie). Podle hudebních schopností konkrétního člověka můžeme odstupňovat náročnost od bubnování či skandování přes skládání základních tónů v nějakém akordu po složitější rytmické či melodické struktury. V preventivní muzikoterapii je tedy zásadní najít to, co daný jedinec potřebuje k prožití pocitu uspokojení,

naplnění, souladu a smyslnosti.

POHYB A HUDBA

Pohyb je fenomén, který patří k podstatě a přirozenosti lidského chování. Na malých dětech vidíme, že mají bytostnou potřebu pohybu. To, jestli se budou rády hýbat i v dospělosti, záleží především na rodičovských vzorech a příkladech způsobu trávení volného času. Obecně je samozřejmě známo, že většina naší současné společnosti se pohybuje příliš málo. Proto, aby se člověk více hýbal a pohyb jej naplňoval, potřebuje především motivaci, ale také nalezení toho způsobu pohybu, který jej baví, který je v souladu s ním samým.

Řada dospělých nevěří tomu, že i ve zralém věku lze smyslně a úspěšně pracovat na kultivaci svého pohybu. Vhodně zvolená hudba nám může náš vlastní způsob pohybu najít. Muzikoterapeuti se snaží spolu s klientem hledat a nalézat ten pravý pohyb při použití hudebních prvků i celých skladeb.

MUZIKOTERAPIE – PŘÍKLADY Z PRAXE

Jestliže pracujeme na konkrétním terapeutickém úkolu, kterým může být třeba trénink paměti, léčba bolesti či rozvoj pohyblivosti některé části těla, je cíl i postup muzikoterapie jasněji vymezen (jen s přihlédnutím k individuálním odlišnostem).

Mladý muž (28 let), sužovaly ho dlouhodobě bolesti žaludku (nicméně při odborném lékařském vyšetření se nic neprokázalo). Jeho pracovní náplň představovala sedavé zaměstnání v kanceláři, díky stylu života doprovázené nesprávnými stravovacími návyky. Tělesné aktivity neprovozoval (označil se jako nesportovní typ). Při muzikoterapii projevil zájem o dynamický pohyb při hudbě, zaujala jej hra na rytmické nástroje. Věnoval se zvláště kultivaci a cvičení rytmu při bubnování na bonga. Po několika měsících terapie byl již schopen vnímat potřeby svého těla, postupně zavádět prvky správné životosprávy a bolesti žaludku ustupovaly.

Žena, 26 let, trpící intenzivními jednostrannými bolestmi zad. Absolvovala řadu fyzioterapeutických intervencí, které však přinesly pouze dočasnou úlevu, a byla nucena je opakovat. Během skupinové muzikoterapie došlo při práci k postupnému „objevení“ potlačeného traumatu z dětství – násilného přeučení z dominantní laterality (z levé na pravou ruku). Během následné terapie klientka procházela postupně fázemi vzteku, smutku až k odpuštění a přijetí své minulosti. Posléze začala psát levou rukou a postupně vertebrogenní obtíže odeznívaly.

PÁR SLOV NA ZÁVĚR...

Muzikoterapie je jedna z cest, příležitost jak dosáhnout vnitřní harmonie a vyrovnanosti ať už na úrovni prevence některých nemocí, nebo jako konkrétní terapeutický proces zaměřený na specifický problém, který léčíme. Pomocí terapeutického využití hudebních

prvků můžeme cíleně ovlivňovat tělesné symptomy, psychické obtíže, sociální vztahy i náš vztah k bytí. Pokud se snažíme tyto naše součásti vést k harmonii a souladu, přispíváme tím k našemu zdraví a opačně. Řadu našich obtíží lze ovlivnit i tím, že si problém uvědomíme, nalezneme a pravidelně provádíme konkrétní cvičení. Prostřednictvím muzikoterapeutických cvičení se lze přiblížit harmonii tělesné i psychické stránky naší osobnosti či léčit již vzniklé obtíže. Muzikoterapeutický přístup může vést k celkové harmonizaci a „občerstvení“ naší duše i těla, potažmo k lepší kvalitě našeho života.

Každý z nás je hudební, nebojme se dovolit si naslouchat hudbě celým svým Já, zkoušet hrát na hudební nástroje, tvořit, hrát si. Přijďte vyzkoušet muzikoterapii do Rosety!

M. Gerlichová

o autorce

Mgr. Markéta Gerlichová, Ph.D.

STUDIUM

Vystudovala Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy, obor Integrované studium speciální pedagogiky s hudební výchovou (1996). Muzikoterapeutické vzdělání absolvovala v r. 2005 v rámci pětiletého studia školy „Musica Humana“ při Akademii sociálního umění Tabor (Praha) a Svobodné vysoké škole při Goetheanu, Konferenci pro léčebnou pedagogiku a sociální terapii (Dornach, Švýcarsko). Více než 5 let pracovala v sebezkušenostní skupině Pesso Boyden psychoterapii (PBSP - Pesso Boyden System Psycho-motor), pod vedením PhDr. Yvonne Lucké a PhDr. Luboše Koblího.

V r. 2014 úspěšně obhájila doktorskou práci v rámci postgraduálního studia na Pedagogické fakultě UK, katedře Speciální pedagogiky s výzkumným projektem „Zkoumání vlivu muzikoterapie při neurorehabilitaci a pedagogické rehabilitaci osob po poškození mozku v kontextu kvality jejich života“.

PRACOVNÍ ZKUŠENOSTI

Od roku 1996 doposud pracuje s pacienty po poškození mozku na Klinice rehabilitačního lékařství VFN a 1. LF UK. Na tomto pracovišti působí dále jako odborná asistentka 1. LF UK, kde vyučuje stu-

denty medicíny, fyzioterapie a ergoterapie a přednáší v předatestačních kursech lékařů. Od roku 2015 pracuje také v Centru komplexní péče Roseta v Praze, kde vede skupinové kurzy i individuální terapie pro pacienty rehabilitačního zařízení.

Cílené muzikoterapeutické práci se věnuje i v oblasti psychosomatiky, rodinné terapie, kognitivního i pohybového tréninku, problematiky osob se speciálními potřebami i osobnostního rozvoje.

Spolupodílela se na řadě projektů (Hlasohled, Rodičovské centrum Nová trojka, Plasticita mozku, Konference expresivních terapií ...). Vede vícestupňové akreditované kurzy muzikoterapie a pracuje též jako muzikoterapeutický supervizor jednotlivců i skupin.

Zastupuje ČR v Evropské konfederaci muzikoterapeutů (EMTC), byla zvolena opakovaně v roce 2009 i 2013. Pracuje v Radě CZMTA (Muzikoterapeutické asociace ČR). V posledních letech aktivně na-

vštívila muzikoterapeutické praxe v Belgii, Turecku a Litvě a přednášela v Kanadě, Estonsku, Litvě, Polsku, Turecku, Rakousku a Německu.

PUBLIKACE

GERLICOVÁ, M.: *Muzikoterapie v praxi*, Praha: Grada 2014, ISBN 978-80-247-4581-7.

GERLICOVÁ, M.: *Muzikoterapie v prevenci a léčbě psychosomatických onemocnění*, in: KRAHULCOVÁ, K., FRIEDLOVÁ M.: *Expresivní terapie pro pomáhající profese*, Olomouc: Vydavatelství Univerzity Palackého, 2015, ISBN 978-80-244-4605-9.

GERLICOVÁ, M.: *Gerilitace, fyzioterapie a ergoterapie*. In: MÜLLER, O. et al.: *Terapie ve speciální pedagogice*, Praha: Grada, 2014, ISBN 978-80-247-4172-7.

GERLICOVÁ, M.: *Muzikoterapie v rehabilitaci*, In: VOTAVA, J. et al.: *Ucelená rehabilitace osob se zdravotním postižením*, Praha: Karolinum 2005, ISBN 80-2460-708-5.

GERLICOVÁ, M.: *The Effects of Music Therapy in Neurorehabilitation with Persons after Brain Injury*, Proceedings of the 14th WFMT World Congress of Music Therapy, July 7–12, 2014 in Vienna/Krems.

GERLICOVÁ, M.: *Zpráva z třetí mezinárodní muzikoterapeutické konference*, Speciální pedagogika 2012, Roč. 22, č. 2, 154–159, ISSN 1211-2720.

GERLICOVÁ, M.: *Music Therapy and Improvisation with Persons after Traumatic Brain Injury in their Neurorehabilitation at Day Care Centre*, SoundEffects annual newsletter, 6/fall 2011, s. 19-23.

GERLICOVÁ, M.: *Muzikoterapeutická metoda IKAPUS*, Arteterapie 9, 2009, s. 32-38, ISSN 1214-4460.

GERLICOVÁ, M.: *Muzikoterapie v rehabilitaci pacientů po poranění mozku*, Arteterapie 5, 2006, s. 36-40, ISSN 1214-4460.

DOBŘICHOVICKÉ GRUNTY

Grundy č. 41, 42 a 43

V tomto letním čísle zakončíme dlouhou sérii článků o dobřichovických gruntech a putování za jejich historií. Byla to cesta klopotná, neboť rolníci nestáli v popředí zájmu badatelů a sedláci sami většinou nezapisovali historii svého rodu, vždyť ve starších dobách ani písmo neovládali. A tak jsme vděční křížovnickému archivu a zejména P. Josefu Hradcovi, kterému nebylo zatěžko věnovat svůj čas sepsání místních dějin, v němž nezapomněl ani na naše tzv. obyčejné obyvatele. Patří mu po zásluze náš dík. Druhým naším velkým pomocníkem byl p. František Havlík, který strávil své dětství v místním mlýně, byl vnímavým pozorovatelem a dobrým pisatelem. Dobřichovice miloval a napsal do školní kroniky obsažné vyprávění o životě zdejšího lidu. I jemu jsme moc vděční. Dnes půjdeme po ulici 5. května po chodníku od nezastavěného nároží proti škole k současné hospodě označené jako VB.

GRUNT ŘEZNÍČKOVSKÝ Č. 41

Na místě, kde dříve stával obchod a vinárna Josefa Kozáka a hostinec u Konrádů, stával kdysi statek č. 41 s velkou zahradou, jehož majetníkem byl v 15. století Jan Frčal a jeho žena Kateřina. Po smrti Jana Frčala se r. 1550 přičlenil ku Káci, pozůstalé po něm vdově, Jiřík, syn Petrův, jež se zase po statku nazýval Frčal. L. P. 1577 koupil sobě grunt tento Jan Benák za 140 kop míšenských, vzdal 30 kop míšenských, ze kteréhožto závdku se zaplatily veškeré dluhy. Grunt zaplatil úplně v roce 1603. Benákové zmizeli beze stopy mezi válkou třicetiletou. Statku se ujal bývalý zdejší mlynář Berounský, od něhož jej koupil Jan Řezníček za 350 kop. R. 1756 hospodařil tam Václav Řezníček. (P. J. Hradec – kráceno)

V tomto statku byla v 50. letech 19. století přechodně umístěna škola, protože původní školní budova č. 40 byla v havarijním stavu. Statek, do něhož se vjíždělo vraty od jihu, tj. od sochy sv. Jana Nepomuckého, se skládal z hospodářské a obytné části. V hospodářském stavení, které stálo uprostřed zahrady ohrazené zdí, byly stáje, kurníky a chlívky. Na východní straně uzavírala dvůr kůlna na vozy a nářadí a sklad píce pro dobytek. Za ní stála došková stodola. Směrem do ulice vedla velká sednice, v níž byla 2. třída, kde vyučoval řídící učitel František Herfort. Za třídou se nacházely menší místnosti, v nichž bydlela jeho rodina. Do stavení se vcházelo ze zápraží domovními dveřmi, které vedly do předsíně, z níž

se vstupovalo do školní světnice. Před statkem k ulici v dlouhém dřevěném přízemním stavení bývala 1. třída, v níž vyučoval učitelský pomocník Florián Fiedler. Později tu byla postavena zděná budova, v níž se nacházel hostinec U Konrádů. Obytné části stavení byly omítány tzv. lepenicí, hlinou smíchanou s plevami, obílenou vápnem, takže vypadaly jako zděné. Aby hlína dobře držela, byly do ní zatlučeny dřevěné klínky. Statek spolu s dalšími domy i zpusťou školou shořel 12. 3. 1861 a nebyl více postaven. (Pozn. Nová patrovní školní budova č. 40 byla dostavěna na protějším nároží v r. 1862. Zbourána byla v r. 2012/13.) V zachovalé části statku pak bydlel poklasný Václav Kubic s rodinou a pár deputátníků. V celé ulici vedoucí od č. 41 ke křížovnickému dvoru bývala vysázena řada hrušní rozmanitého druhu, které při požáru lehly popelem. Zmizely doškové střechy, nahrazeny byly taškami, ale vnější podoba stavení se příliš nezměnila. Pod verandou na čelní zdi byl namalován veliký nástěnný obraz představující vepřové hody. Maloval jej mladý absolvent malířské akademie Václav Slaboch z Úhonic o prázdninách r. 1897, jenž se stal profesorem reálného gymnázia v Písku. V 19. století koupil statek nájemce křížovnického velkostatku Bayer, jenž pole rozprodal, ponechav si jen domovní stavení a zahradu. To pak přešlo v majetek Josefa Konráda, který si v něm zařídil hostinec, v druhé pak části jeho švagr Josef Kozák kupecký obchod s vinárnou. Ke statku náležela veliká zahrada s kuželnou, a ta byla rozdělena na tři části: jednu část s kuželnou ponechal si hostinský, druhou část koupila Anna Řihová ke stavbě domu č. 121 a zbytek vykoupiła obec při stavbě mostu ke zřízení přejezdu.

(Výbráno ze vzpomínek F. Havlíka ve školní kronice - 1. díl.)

Řezníčkův statek č. 41. obrázek od F. Havlíka z 1. dílu školní kroniky. Fotil p. Krákora z okr. archivu v Dobřichovicích.

Na parcele tohoto statku stály 4 domy: č. 41, č. 121 (Řihovi), č. 147 (V. Trousilková), ve kterém pak sídlila základní škola, bývala tu družina, kuchyňka a někdy i třídy, nyní ubytovna fy JEKA a donedávna sídlo dětského klubu Lumek. Č. 465 zůstalo ve vlastnictví rodiny Konrádových. Během let byl dům č. 41 často přestavován a doplňován přístavbami. Např. ve 20. letech 20. století, kdy objekt vlastnily sešvagřené rodiny manželů Konrádových a Kozákových, byly jednotlivé místnosti rozděleny takto: od dnešní ulice Palackého byl na rohu kupecký krám, za ním do dvora skladiště, vedle krámu vinárna, vzadu za ní chodba a komora, vedle vinárny směrem do ulice kuchyň a dva pokoje. Za nimi následovala šenkovna. Později přibýly toalety a spíž. Na rohu, kde býval krám a vinárna Josefa Kozáka, později vznikl koloniál p. Rejlka, pak cukrárna, kde prodávala p. Kocourová a nakonec drogerie, kde vládl p. Pechan. Soukromý hostinec U Konrádů byl po smrti Josefa Konráda pronajímán, jedním z nájemců byl např. p. Václav Havr-

da. Na začátku 50. let byl hostinec zrušen. V l. 1951 – 1953 tu za provizorních podmínek začínala svou činnost školní jídelna, v r. 1954 tu vznikla provozovna družstva Směr, vyráběly se zde hračky z PVC a textilu. V první místnosti byly umístěny brusky a frézky, ve druhé kotel, vodárna, kompresor a ruční lis, ve třetí přípravná materiálu a expedice, v patře úpravná a malírna se stříkacím kompresorem. V r. 1955 se Směr přestěhoval do sálu hostince U Nádraží, v č. 41 zůstal jen sklad. V r. 1964 si tu zařídilo odbočku výrobní družstvo Disk ze Všenor. Vyráběly se tu pytle a sáčky z PVC. Od r. 1970 se výroba přestěhovala do Všenor a tady zůstal pouze sklad. V r. 1980 byla tato část zbourána s odůvodněním, že tu vznikne parkoviště pro nákupní středisko Jednoty, to se však neuskutečnilo a byl tu zřízen parčík.

CHALUPY HRYZOVSKÁ A SSALANSKÁ, PAK U HALTŮ Č. 42

Byly to 2 prastaré chalupy, jež stály v těch místech, kde se dnes nalézá hostinec u Koničků. Chalupa Hryzovská měla výměru 2 strychy a koupil si ji kdysi Vít Hryz za 20 kop míšenských. V r. 1617 koupil chalupu Mach za 29 kop, dav závadku 9 kop a uvoliv se ročně spláceti 2 kopy. Ježto ale dne 14. září 1618 jeho manželka Anna muže i chalupu dobrovolně opustila, připadla chalupa špitálu a Machovi. Chalupa shořela za války třicetileté a nebyla více postavena. Druhá chalupa Ssalanská byla šenkovním domem a měla 3 strychy výměry. Mohla se chlubit účtyhodným stárím a patřila vrchnosti. Léta 1590 žádal Jakub Langisch, služebník velmistra Martina Medka, aby jemu dům šenkovní, jenž sluje „Na šalandě“ v Dobřichovicích ke konventu přináležející, z lásky pro jeho věrné služby, které jest velmistru a konventu učinil, byl darován a do smrti jeho k užívání zanechán byl. Jeho prosbě bylo vyhověno, když Jakub Langisch slíbil opuštěnou krému dáti spraviti. Langisch musil být horkokrevným šenkýřem, ježto v úterý po sv.

Diviši r. 1593 stalo se porovnání mezi Jakubem Langischem z jedné a Benešem vinařem ze strany druhé. Beneš Vinař podal nemalou stížnost, že Kuba Langisch jej nemálo zranil a na zdraví jeho mu uškodil. Langish byl uznán vinným a za zranění musil se vyplatit Benešovi a hned takové peníze při smlouvě musil odvésti. Kromě toho si navzájem slíbili, že si nebudou ubližovati a Beneš připověděl, že Jakuba Langische dále hindrovati a viniti nechce. Za války třicetileté zpusla i tato chalupa a ujal se obou, jak Hryzovské tak i Ssalanské Havel Mareš kolem r. 1651 za 150 kop míšenských. Později přestavěl chalupu řezník Dania a provozoval v ní hostinství a řeznictví. Daniova rodina se udržela na chalupě až do r. 1840, kdy ji koupil Antonín Malík, jehož dcera Marie se r. 1864 provdala za Antonína Balouna, hostinského a gruntovníka, po němž se tam dodnes říká „u Balounů“. Od Balounů ji koupil rolník Hrdle. Hostinec má starodávný vzhled se zvláštními otvory ve štítě. Nájemcem je Vendelín Koniček.

(P. J. Hradec)

Ve statku č. 42 byl hostinec U Malíků, jichž dcera provdala se za Balouna z Mokropes, načež po čase říkalo se U Balounů. Starí Malíkovi bydleli ve výměnku, stavení vedle vrat s dvěma okny. Hospoda sestávala se ze sálu, prostranné to síně, jejíž okna hleděla do ulice, dále ze šenkovny, do které se přicházelo z předsíně ze dvora po širokých schodech, a ze zadního stavení s přízemní kuchyní a světnicí v I. patře k obýváním. Z předsíně vcházelo se také do sklepa. O zábavách a muzikách sedávala u schodů v předsíni příčinlivá vdova Kubicová, která prodávala všelijaké cukrářské výrobky, proto říkalo se jí také „cukrová bába“. U Malíků měli syny dva, Josef vyučil se sladovnictví, František řeznictví. Tento oženil se časem se sl. Kotnauerovou, z kteréhož manželství pošel syn, pozdější umělecký knihař v Praze. Procestoval cizinu, kde vzdělal se ve svém řemesle tak, že se stal zname-nitým odborníkem a učitelem na průmyslové škole. Bohužel zákeřná nemoc v době války (I.

Hostinec U Konrádů (1905)

světové) život jeho zničila. Hostinec U Balounů býval průchodním domem. Z ulice prošlo se dvorem přímo na prostranství před farou. Ve dvoře byly také zahrádka na zeleninu a za ní kuželník, kde se pilně hrávalo. V koutě, kde se kuželky stavěly do kříže, byla také studna s dobrou vodou, která však přichozími zůstávala často nepovšimnuta, neboť zde dávali všichni přednost občerstvujícímu pivu. U Balounů měli syna a dceru. Syn Josef studoval a stal se potom soudním úředníkem. Dcera Anna v mladém věku svobodná umřela. Pan soudní rada Josef Baloun v době I. světové války hostinec prodal, neoženiv se vůbec.

(F. Havlík)

Antonín Malík, hostinský a hospodář v č. 42, byl synem Tomáše a Barbory Malíkových. V r. 1840 se oženil s Marií Babičkovou ze zdejšího statku č. 28 a po její předčasné smrti uzavřel r. 1849 manželství s Marií Máchovou, dcerou Vincence Máchy, hospodského z panské hospody č. 5 (Stará pošta). Jeho dcera z prvního manželství Marie Malíková se vdala za Antonína Balouna z Horních Mokropes č. 9. Měli dvě děti. Syn Josef, jenž se stal soudním radou na Smíchově, hospodu a hospodářství prodal rodině Hrdlově.

Jeho sestra Anna zemřela jako svobodná ve 28 letech. P. Blažena Klánová, roz. Hrdlová, postavila ve 20. letech 20. století na místě statku č. 42 nové stavení č. 269. (O rodině Hrdlově v textu o č. 43.)

Na počátku 20. století byl hostinec patrně v nájmu p. Antonína Bejlka, který pocházel z Horních Mokropes č. 14. V r. 1919 si hospodu najal p. Vendelín Koniček (1892 – 1979), proto se říkalo U Koničků. Pan Koniček se narodil v Karlíku a kromě hospody provozoval i povoznictví a sadařství. Jeho žena Růžena, roz. Lišková (1896 – 1972) pocházela z Mníšku pod Brdy. Měli dům č. 295 v Karlické ulici. Hospodu měli pronajatou do roku 1958. Od prosince r. 1957 mu byly zastaveny dodávky zboží, hospoda byla uzavřena a p. Koniček byl nucen k vrácení živnostenského oprávnění, čehož bylo po průtazích z jeho strany nakonec dosaženo. Po zrušení hospody a po adaptaci v l. 1958 – 1959 tu Jednota zřídila v r. 1960 svou prodejnu a sklad, a tak vzniká první dobřichovická samoobsluha. Po zrušení sběrného dvora ve statku č. 28, kde bylo postaveno nákupní středisko Jednoty, sem byla v r. 1979 přesunuta výkupna sběrných su-

rovin. V r. 1980 tu obec plánovala výstavbu bytů a knihovnu, což se neuskutečnilo. Od r. 1993 tu začalo působit kadeřnictví, holičství a pedikúra. Krátce tu pobýly kosmetika, krejčovství a opravná obuv. V č. 269 je nyní second hand a prodej keramiky.

GRUNT MARSCHOVSKÝ Č. 43, U HALTŮ.

V 15. stol. ujal tento starodávny grunt po svém otci Nikodemu Martin Mareš za 160 kop míšenských. Marešovu dceru Barboru vzal sobě za manželku Jan Halda a převzal i grunt. Jan Halda zemřel v r. 1792 ve věku 79 let, jeho manželka Barbora již v r. 1784 v 65 letech. V r. 1797 se ujal gruntu Tomáš Hrdle z Holešovic (1758 – 1838), oženiv se r. 1779 s Haldovou dcerou Lidmilou (1756 – 1836). Od té doby se nacházel statek v rodině Hrdlově. Domovní stavení patřilo k nejstarším budovám zdejším. V r. 1926 bylo od základu přestavěno. Zděná stodola naplněna obilím, lehla popelem před Vánocemi r. 1923. Nynější majitelkou jest Anna Hrdlová, vdova po Františku Hrdlovi, jenž zemřel následkem vnitřního poranění dne 13. června 1915.

(P. J. Hradec)

Pan Václav Hrdle byl dobrým hospodářem, ale jakési samotářské povahy, staral se o svá pole a svou rodinu, nepamatuji se, že by se také někdy zúčastnil zábav v hostinci. Starší syn vyučil se krejčím a dobře se mu v Praze dařilo, mladší František převzal hospodářství, postavil ve dvoře rozsáhlé hospodářské stavení, ale v době I. světové války kopl ho kůň doma do břicha, kterémužto zranění také podlehl. Na statku pod okapem visívaly dlouhé žebříky a háky, připravené k hašení pro případ ohně. Snad stavení proto tak dlouho až dodnes zachováno zůstalo v původní podobě staročeské, pod došky, s malými okénky.

(F. Havlík)

Václav Hrdle (1814 – 1878) byl synem Václava Hrdleho a Kateřiny, roz. Svobo-

dové z Hodkoviček č. 8. Jeho manželka Kateřina (1820 – 1865), roz. Kaprálková pocházela z Řitky. Měli vícero dětí, z nichž některé zemřely v raném věku. Jejich dcera Anna se provdala za Františka Kotnauera, obuvníka z Dobřichovic, po její předčasné smrti si vdovce vzala její mladší sestra Barbora. Dcera Marie (1849 – 1886) se provdala za Františka Šebestu, obchodníka z Horních Mokropes, který pak působil jako hostinský v č. 112, dnešní hospoda U Nádraží. Dědicem statku se stal jejich syn František (1858 – 1915), který se oženil s Annou, dcerou Václava a Marie Vodvářkových z Lipenců. Jejich syn Jaroslav zemřel r. 1916 v 17 letech. Majitelkou obou statků č. 42 a č. 43 se stala jejich dcera Blažena Anna Hrdlová (1884 – 1958), která se r. 1905 provdala za Kamila Klána, rolníka z Dolních Černošic. Po vyhoření v r. 1923 byla stodola obnovena. Paní Blažena Klánová se často musela stěhovat. Pobývala v Dolních Černošicích, za německé okupace krátce žila tady ve svém domě č. 269. Na statku byl ustanoven německý nucený správce a byl vysloven zákaz jeho obývání, odůvodněný tvrzením, že budovám hrozí zřícení. R. 1948 místní rolnická komise uvalila na zemědělskou usedlost č. 43 národní správu, kterou zdůvodnila tím, že jsou hospodářské budovy nevyužity a majetek je rozparcelován. Za poválečné Nové pozemkové reformy byl v r. 1949 schválen výkup usedlosti, proti čemuž p. Klánová několik let marně protestovala posíláním stížností na vyšší správní orgány, včetně ministerstva zemědělství. Veškerá její odvolání byla zamítnuta. Od r. 1950 bydlela v domě č. 259 na rohu Březové a Americké ulice. V č. 43 byla zřízena strojní traktorová stanice, která od r. 1950 spadala pod STS Radotín. Ta v r. 1959 domy č. 269 a č. 43 vykoupila. V červnu 1961 přešel majetek do rukou JZD Dobřichovice, které tu mělo kanceláře a dílny na opravu zemědělských

Nynější situace pozemků, na nichž stály nebo stojí budovy popisované v textu

strojů. V r. 1966 tu zavedlo prodej zeleniny, květin a semen. Zánikem JZD přechází do obecního majetku. Po úmrtí p. Blaženy Klánové byl dědicem stanoven její nezletilý vnuk Jaroslav Klán, kterému však byl rodový majetek přiznán až restitucí v 90. letech minulého století. Z bývalých kanceláří JZD byla upravena prodejna Office Company, prodejna nápojů, Sport bar a nyní hospoda VB. Ve stodole byl bazar. Tento statek má neuvěřitelnou 500letou rodovou souvislost po ženské linii.

PÁR SLOV ZÁVĚREM

Revizi pozemkové reformy z r. 1924 vyhlásilo ministerstvo zemědělství kolem r. 1948. V Dobřichovicích se dotkla nejprve křížovnického velkostatku, jemu odňatá půda byla rozdělena mezi bezzemky a ma-

lorolníky podle hesla: *Ať vlastní půdu ten, kdo na ní pracuje*. Později byl jejich veškerý pozemkový fond zestátněn a vznikl státní statek, který sídlil ve dvoře a podléhal statku v Radlíku u Jílového. V 50. letech dochází ke směně zemědělské půdy mezi statkem a soukromými zemědělci, zdůvodněné tím, že statek tak bude moci lépe využívat mechanizaci. Byly sepsány seznamy tzv. kulaků, vesnických boháčů. V Dobřichovicích to byli: Vladimír Fürst z č. 45, Josef Zýka z č. 44, Josef Kecek z č. 24 a Karel Havlík z č. 2. Ti měli daň zvýšenou o 10 %. Daňová přírážka byla zrušena až v l. 1955 – 1956. Dlouho se tu nedařilo založit JZD, obec se stávala téměř poslední baštou soukromého hospodaření v okresním i krajském měřítku. Na sedláky byl dlouhodobě činěn nátlak a bylo jim vyhrožováno, že jejich ma-

Centrum obce

jetek přejde do vlastnictví státního statku. Teprve v létě r. 1959 byl jejich odpor zlomen a bylo založeno zemědělské družstvo s tím, že úrodu si ještě sklídí, ale zasejí už společně a v příštím roce se provoz JZD plně rozjede. Malorolníci (pod 2 ha) až na jednoho se do družstva nepřihlásili. Předседou byl zvolen Josef Zýka, místopředседou p. Gart z Karlíka, účetním Vladimír Fürst, rostlinářem Josef Kecek a pokladnicí Marie Pancová. Hospodařilo se cca na 96 ha zemědělské půdy, z toho přibližně na 82 ha orné půdy. Chovali 97 ks skotu,

143 prasat a 20 prasníc. Chov drůbeže nezavedli. Pracovní jednotka byla oceněna na 20,- Kčs plus naturálie za 2,16 Kčs. Zpočátku se družstvu příliš nedařilo plnit plán, částečně bylo také na vině nepříznivé počasí. R. 1962 se připojila družstva ze Všenor, Černolic, Letů a místní státní statek a vzniklo JZD Průkopník se 765 ha půdy, z toho bylo 649 ha ornice. Sdružovalo 120 členů a 41 zaměstnanců. Sídli ve statku č. 43, pak byla postavena správní budova za vesnicí na pražské silnici směrem k Vráž, lidmi nazývaná Pentagon. Nyní tam sídlí okresní archiv. Těmito změnami byla porušena po staletí trvající tradice soukromého hospodaření a skončila pevná vazba rolníka ke své půdě, lesům, loukám a rybníkům, k chovu hospodářských i domácích zvířat, k rodovému majetku.

Zapsala a sestavila J. Váňová

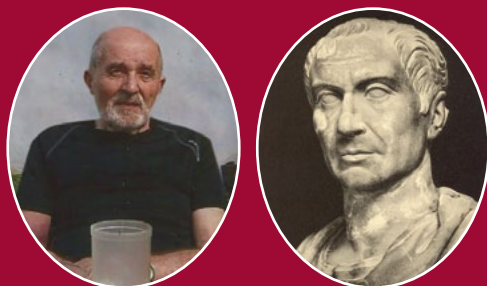
P. S. Velice děkuji všem, kdo mi pomohli se sbíráním informací a zapůjčili mi fotografie.
J. V.

PŘÁNÍ

U příležitosti letošního osmdesátého výročí svého narození a dvoutisícího sto patnáctého výročí narození Gaia Iulia Caesara přeju všem čtenářům Kukátka dobrou mysl, svěžest a pohodu; a také, aby jejich životní bilancování dopadlo lépe než to moje:

Nikdy jsem si nemoh' říci:
Veni, vidi, vici!
Neblahý můj osud
z vítězství mi dosud
radost nedopřál.

Vždy jsem jenom přišel,
viděl, nevyhrál!

HgS

KULTURNÍ LÉTO

v Dobřichovicích

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech a na plakátech)

ČERVEN

3. června, ve středu od 18h v residenci

Vernisáž výstavy fotografií Jaroslava Franty – fotografie kamčatské krajiny a obrázky z Ruska. Výstava potrvá do konce června. (pořádá: Město Dobřichovice)

5. a 6. června, v pátek a v sobotu od 21h v residenci

Představení *Noc na Karlštejně*. V roli císaře vystoupí v pátek V. Vydra a v sobotu P. Bendl. Předprodej vstupenek na městském úřadě. Možnost rezervace telefonicky 257 712 182 či e-mailem kultura@dobrichovice.cz (pořádá: Město Dobřichovice)

6. června, v sobotu od 14h u residence pod lípou

Středověké slavnosti spojené s návštěvou císařského páru a jejich družiny na cestě s korunovačními klenoty z pražského hradu na Karlštejn.

- 14.00 hod zahájení – herold
- 14.05 hod dobová hudba Tempus
- 14.30 hod kouzelník Merild
- 15.10 hod gotická pohádka: „O třech rytířích, krásné paní a lněné kytli“ – Allgor
- 15.40 hod dobová hudba Tempus
- 16.00 hod Děti meče – soutěž pro děti
- 16.30 hod dobová hudba Tempus
- 16.50 hod „Královský šermířský turnaj“ – Allgor
- 17.30 hod kouzelník Merild
- 18.00 hod Mistr kat a jeho právo útrpné
- 18.40 hod dobová hudba Tempus
- 19.00 hod příjezd Císaře Karla IV. – vítací ceremoniál
- 19.15 hod dobový tanec – Animata
- 19.30 hod pasování malých rytířů + proslov

15.00 - 18.00 hod budou probíhat na louce za mostem soutěže pro děti – CK Robinson nejlepší rytíře odmění sám císař Karel IV. (pořádá: Město Dobřichovice)

6. června, v sobotu 8:00 – 12:00 na Křižovnickém náměstí před residencí

Farmářské trhy (místo konání je posunuto z důvodu pořádání Středověkých slavností)
www.dobrichovicketrhy.cz (pořádá: Město Dobřichovice)

8. června, v pondělí v residenci

Závěrečný koncert dětí ze ZUŠ (pořádá: ZUŠ Dobřichovice)

12. června, v pátek od 17h v residenci

Vítání občanů

V souladu s ustanovením zákona 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, nelze automaticky rozesílat pozvánky k vítání občanů do domácností. Nemůžeme nahlížet do evidence obyvatel a za tímto účelem zjišťovat osobní údaje o rodičích. S ohledem na tuto skutečnost prosíme tedy všechny rodiče, kteří mají zájem se akce zúčastnit, aby se včas přihlásili telefonicky, e-mailem na adresu info@dobrichovice.cz, nebo osobně na sekretariátu městského úřadu. Pro účastníky bude připraven pestrý kulturní program. (pořádá: Město Dobřichovice)

13. června, v sobotu od 10h do 21h u residence pod lípou

Food festival – Všechny chutě světa

Africká, argentinská, indická, iránská, marocká, maďarská, švýcarská a další kuchyně. Bohatě zastoupená bude i hudební složka. Uslyšíte keltskou muziku, reggae či africké djembe nebo swing. V rámci akce budou lanové atrakce. Vstupné 100 Kč, invalidé a děti do 10 let zdarma. Více informací naleznete na webu www.foodevent.cz, www.vsechnychute.cz nebo na facebooku. Všechny chutě světa www.facebook.com/vsechnychutesveta (pořádá: Štefan Oršoš s podporou města Dobřichovice)

14. června, v neděli od 16h do 19h v Dobřichovickém domku, 5. května 12

Slavnostní otevření INFOCENTRA a ukončení prvního školního roku spolku DODO

20. června, v sobotu 8:00 – 12:00 u lípy pod residencí

Farmářské trhy www.dobrichovicketrhy.cz (pořádá: Město Dobřichovice)

21. června, v neděli v residenci

Zahájení divadelních slavností divadelním průvodem v 17h, poté v 18h zazpívá vokální soubor Cabinet a v 19h začne divadelní představení *Úžasná svatba* v podání divadelního souboru z Bakova nad Jizerou

24. června, ve středu od 20h *Byl jednou jeden král* (Dobřichovická divadelní spol.)

25. června, ve čtvrtek od 20h *Byl jednou jeden král* (Dobřichovická divadelní spol.)

26. června, v pátek od 20h *Byl jednou jeden král* (Dobřichovická divadelní spol.)

27. června, v sobotu od 20h *Byl jednou jeden král* (Dobřichovická divadelní spol.)

Prodej na místě před představením, předprodej vstupenek v Galerii Bím a na www.divadlo-dds.cz (pořádá: Dobřichovická divadelní společnost s podporou města Dobřichovice)

ČERVENEC

Divadelní slavnosti

2. července ve 20h *Byl jednou jeden král*

3. července ve 20h *Byl jednou jeden král*

4. července ve 20h *Mátový nebo citrón*

5. července ve 20h *Mátový nebo citrón*

6. července ve 20h *Mátový nebo citrón*

10. července ve 20h *Hospodkál* (hraje Studio mladých)

12. července ve 20h *Dasha* – koncert muzikálové zpěvačky

15. července ve 20h *Tři mušketyři*

16. července ve 20h *Tři mušketyři*

17. července ve 20h *Tři mušketyři*

19. července ve 20h *Tři mušketyři*

Prodej na místě před představením, předprodej vstupenek v Galerii Bím a na www.divadlo-dds.cz (pořádá: Dobřichovická divadelní společnost s podporou Města Dobřichovice)

4. července a 18. července v sobotu od 8:00 do 12:00 u lípy pod residencí

Farmářské trhy www.dobrichovicketrhy.cz (pořádá: Město Dobřichovice)

23. – 31. července

Mistrovské kursy pana prof. Doležala

Mistrovské kursy jsou zaměřeny na výuku a zdokonalování se ve hře na housle, violu, violoncello a hoboje. Návštěvníci a obyvatelé města Dobřichovice mohou zdarma navštívit koncerty vážné hudby v podání těch nejlepších.

SRPEN

1. srpna a 18. srpna vždy v sobotu od 8:00 do 12:00 u lípy pod residencí

Farmářské trhy

8. srpna v sobotu, v kostele sv. Prokopa a sv. Martina v Karlíku

Duo Eco (houslistky Eva a Pavla Franců). Program: Jiří Teml: *Čtvero denních dob aneb Vivaldi v Čechách* (paralela k Vivaldiho *Čtveru ročních dob*), Jiří Teml: *Mozartovská křížovka* (v skladbě zazní souvislá svita těch nejznámějších Mozartových melodií). (pořádá: Kulturní centrum Dobřichovice)

9. – 22. srpna

Musica viva – hudební festival, účinkuje i pořádá soubor Ludus Musicus pod vedením F. Běhounka a další soubory a hosté.

Koncem srpna proběhne slavnostní osazení soch 6. ročníku *Sochařského symposia* na proměně mezi Dobřichovicemi a Karlíkem.

(pořádá: sdružení *Cesta mramoru*)

29. srpna v sobotu od 10h v residenci

Vinařské slavnosti

Dobřichovické vinařské slavnosti, které pořádá město spolu s Českým archívem vín a s podporou sponzorů a partnerů od roku 2003, vznikly jako reakce na velký zájem o víno a vinařskou problematiku v pražském regionu a také jako snaha představit celé široké veřejnosti obor vinařství. Slavnostem předchází každoročně soutěž vín, které se účastní kolem 30 zástupců vinařství z Čech, Moravy i zahraničí. Vinař roku bude vyhlášen v exklusivních prostorách Paláce Žofín a poté na vinařských slavnostech v Dobřichovicích v podvečerních hodinách. V rámci vyhlášení proběhne i slosování vstupenek návštěvníků o hodnotnou cenu společnosti Whirlpool. Brány křížovnické residence se pro veřejnost otevrou ale již v 11 hodin a po celý den a večer budou probíhat ochutnávky vín přímo s vinaři.

A. Kudrnová

VYPRÁVĚNÍ O HVĚZDÁCH a lidech

Dvě věci naplňují mysl úžasem a úctou:
hvězdné nebe nade mnou a mravní zákon ve mně.

Immanuel Kant

Kdyby v sále dr. Fürsta byly nějaké švy, tak by ve večerních hodinách v sobotu 2. května pod nápojem zájemců o přednášku RNDr. Jiřího Grygara určitě praskaly. Známy popularizátor astronomie, autor řady knih a laureát mnoha prestižních cen tu se šarmem sobě vlastním hovořil o osobnostech, které v něm probudily zájem o astronomii a utvářely jeho životní dráhu.

A protože Úrania (múza hvězdářství) a Euterpé (múza hudby) jsou nerozlučnými družkami, nemohlo se toto zajímavé a podnětné vyprávění o hvězdách obejít bez hudby. Za klavírem se o ni postaral profesor Jaroslav Šaroun. Ve výčtu protagonistů večera nemůže chybět ani dobřichovická rodačka, objevitelka či spoluobjevitelka více než sta planetek, Lenka Kotková. Nevím to jistě, ale mám dojem, že má velký podíl na tom, že jedna z objevených planetek byla nazvána „Dobřichovice“ a ta druhá „Lewit“, na počest našeho někdejšího spoluobčana.

O přednášejícím je mimo jiné známo, že je členem výboru a jedním ze zakladatelů Českého klubu skeptiků Sisyfos, sdružení, které si klade za cíl propagovat a obhajovat poznatky současné vědy a bránit šíření pseudovědeckých, neověřených a ve svých důsledcích škodlivých postupů. A tak není divu, že na závěr večera přišla řeč také na Bludné balvany, které toto sdružení každoročně uděluje jednotlivcům i kolektivům za významné příspěvky ke klamání a ohlupování veřejnosti. Uvítal bych, kdyby se při udělování Bludných balvanů za rok 2015 nezapomnělo na jeden z nejnovějších objevů okultních nauk, na „vynález“ kvantové astrologie; podrobnější informace o této moderní „vědecké“ disciplíně se dají najít v Kukátku z prosince loňského roku.

HgS

Foto: Jakub Šaroun

TRPKÉ fotbalové jaro

Podzim 2014 se dobřichovickým fotbalistům těžce nevydařil. Klíčové hráče našeho mužstva pronásledovalo jedno zranění za druhým, dalším zase neumožnilo nastoupit pracovní povinnosti. Sestava se stále měnila a předváděné výkony byly tristní.

Po skončení podzimní části soutěže nám tudíž patřilo beznadějně poslední místo se ziskem pouhých 6 bodů ... Naděje na záchranu v okresním přeboru byla jen v teoretické rovině.

Jaro 2015 však přineslo podstatnou změnu. Marodka se vyprázdnila a výrazně se zlepšila také docházka hráčů na mistrovská utkání. Rostly výkony jednotlivců, kvalitnější byl i celkový herní projev týmu. Body najednou začaly přibývat a mužstvo se postupně dotáhlo na své konkurenty v tabulce.

Po sérii několika výher se dokonce odpoutalo z posledního místa a posunulo se na 11. pozici, která by zaručovala záchranu. Jenže spodní patra OP jsou velice vyrovnaná, pro

nás možná až příliš ... Je třeba stále naplno bodovat. V posledních dvou utkáních se nám to, bohužel, nepodařilo. V Tuchoměřicích jsme jen remizovali 1:1 a v sobotu 16. 5. jsme dokonce doma prohráli s posíleným „běčkem“ Štěchovic 0:3!

Pravda, za hosty si zahrála řada borců z širšího kádru jejich třetiligového áčka, jež mělo zrovna volno... No, byla to prostě smůla. Ale následkem toho dobřichovický celek klesl opět na poslední, tedy 14. pozici, a záchrana se nám znova vzdálila. Zbývá odehrát ještě čtyři zápasy: V Chotči, doma s druhou Dobříčicí, venku na hřišti prvního Vestce a nakonec doma se čtvrtými Holubicemi. Pořádně těžký los ... Škoda toho promarněného podzimu ... A aby těch špatných zpráv nebylo málo, tak jsme po mnoha letech museli odstoupit z okresního přeboru starších žáků. Pro nezáměr dětí hrát fotbal ... Elektronika asi táhne víc ...

Za oddíl kopané Miloslav Omáčka

OHLÉDNUTÍ za volejbalovou sezonou 2014 – 2015

Všechny volejbalové soutěže, které začaly v halách koncem září loňského roku, letos v březnu skončily. Připomeňme si, jak se vedlo našim družstvům.

Muži A, první liga

Celkovým vítězem se stalo družstvo ČZU Praha B, které ve finále play-off porazilo

České Budějovice. Naši skončili na šestém místě za třetím Nymburkem, čtvrtým Turnovem a pátým Brnem B; za našimi následují volejbalisté Starého Města, Chocně, Kladna, ČZU Praha C a na jedenáctém místě hráči MFF Praha. Poslední dvanácté místo, které znamenalo sestup do druhé ligy, obsadilo družstvo Hradce Králové; v příští se-

zóně bude místo něho hrát první ligu družstvo Domažlic. Vzhledem k třetímu místu, které naši obsadili v loňské sezóně, by se mohlo zdát, že letošní umístění na místě šestém není „nic moc“. Je však nutno vzít v úvahu, že z družstva odešli někteří starší a zkušenější hráči, takže pro omlazené družstvo toto umístění určitě není neúspěchem; věřme, že v příští sezóně to bude lepší.

Ženy A, první liga

Naše ženy dosáhly v letošní sezóně úspěchu vpravdě historického – poprvé se zařadily mezi prvoligovou elitu, když se jim podařilo probojovat se do šestky nejlepších družstev a v této šestici nejlepších obsadit skvělé čtvrté místo! Proti loňskému desátému místu je to pokrok „jako hrom“! Před nimi se na prvních třech místech umístila družstva VK České Budějovice, Tatran Střešovice a Sokol Nusle; za našimi děvčaty na čtvrtém místě následují pátá Loko Břeclav, šestá Slavia Brno, dále pak Sokol Žižkov, VK Rokycany, SK Opava, VK Hronov a na jedenáctém místě Ped. fakulta České Budějovice. Poslední dvanácté místo odsoudilo k sestupu Jiskru Havlíčkův Brod, kterou v první lize v příští sezóně nahradí družstvo České Třebové. Doufejme, že naše děvčata si v příští sezóně povedou stejně zdatně!

Muži B, krajský přebor první třídy

Poměrně častá zranění a v důsledku toho i malý počet hráčů způsobily, že naše mužské Běčko skončilo z deseti družstev až na osmém místě. Jednotlivá družstva se

v závěrečné tabulce umístila v tomto pořadí: Zruč n. Sázavou, Roztoky, Tuchlovice A, Dobříš A, Benešov, Vlašim A, Rakovník, Dobřichovice B, Český Brod a Kolín A.

Mladší žákyně, krajský přebor

Ve skupině o šesté až desáté místo skončily na místě devátém, před VK Benešovská. Na to, že děvčata hrála mistrovskou soutěž poprvé, to není špatný výsledek!

Ženy B, krajský přebor druhé třídy

Vzhledem k tomu, že tato soutěž se hraje na venkovních hřištích systémem podzim – jaro, pro naše ženské Běčko ještě sezóna neskončila, ale je teprve v polovině. Po podzimní části se družstva do průběžné tabulky seřadila v následujícím pořadí:

1. Komárov B, 2. Rakovník, 3. Tuchlovice B, 4. Dobříš, 5. Dobřichovice B, 6. Beroun, 7. Nové Strašecí, 8. Komárov A, 9. Králův Dvůr. Naše děvčata začínají jarní část soutěže 2. května v Berouně; na domácím hřišti je pak čekají tato utkání: 9. 5. s Rakovníkem, 17. 5. s Novým Strašecím, 30. 5. s Tuchlovicemi a 6. 6. s Komárovem B.

Na závěr ještě připomeňme, že v sobotu 20. června proběhne na volejbalových hřištích 4. ročník Memoriálu Lídy Gemperlové, oblíbeného seniorského turnaje pro volejbalistky z blízkého i vzdálenějšího okolí. Jde nejen o akci sportovní, ale i o událost společenskou, na které se setkávají ti, kteří pod vysokou stropní klenbou hrávali.

HgS

Za cílem

DRAČÍ LODĚ opět na Berounce

V lokalitě Nad jezem v místě srubu dobřichovických jachtařů se 8. 5. konal již 3. ročník závodů dračích lodí. Opět bylo na hrázi a přilehlém pozemku značně husto. Dvacetičlenné posádky už samy o sobě znamenají značný počet účastníků, ale ani diváci nezůstali pozadu. Počasí docela přálo, z občasných mraků spadlo jen pár kapek, harmonogram jednotlivých rozjížděk se organizátorům dařilo plnit s minutovou přesností.

V open soutěži, kde šlo většinou o mužské posádky s občasnou účastí žen, si trofej pro vítěze odvezl nově se účastnící tým Hokejové rodiny, který ve finálové jízdě porazil místní Tornádo futsal. Na třetím místě dojel loňský vítěz, tým Karle makej!, reprezentující zejména dobřichovické jachtaře, a čtvrtí skončili vítězové prvního ročníku, tým MAZELA. V ženské soutěži, kde se letos zúčastnilo již 6 posádek, zvítězila v napínavém finále loď Dámy nedámy.

DH

Dračí lodě Dobřichovice 8. května 2015
Celkové pořadí MUŽI, resp. OPEN

1. Hokejová rodina
2. Tornádo futsal Dobřichovice
3. Karle makej!
4. MAZELA
5. SUPERMAN
6. Nahoře bez
7. Hokej Solopysky
8. Rychlé pípy
9. Lyžaři Malá strana
10. TEPfaktor
11. Dragonfly
12. PwC kluci
13. Neptun
14. BUBBA
15. Makrela
16. Parta Hic

Celkové pořadí ŽENY

1. Dámynedámy
2. Splešťule blátivý
3. Yellow Queens
4. Školinka NONA
5. PwC holky
6. Nurses

„LIĐÁK“ Sportcentrum Řevnice v novém!

20. 5. 2015 byla zahájena výměna povrchu tenisových kurtů. Areál od 30. 6. 2015 nabídne tenistům nový povrch Classic clay – umělou antuku světových parametrů. Spolu s novým gril barem tedy opravdu nový začátek. Přijďte vyzkoušet!

26. 6. 2015 se v areálu koná Den otevřených dveří. Informace na:
www.sportcentrumrevnice.cz

JK

ZAHRADNÍ STROJE A NÁŘADÍ - PRODEJ A MÍCHÁNÍ BAREV

PO-SO 8-19 www.hecht-lety.cz 240 201 151 lety@hecht.cz Karlická 456, 252 29 Lety

- Zahradní stroje a nářadí značky HECHT
- Barvy – Laky CROWN a ADEX
- Malířské potřeby CIRET
- Zahradní nábytek
- Zemina, substráty, hnojiva AGRO

Dále Vám nabízíme zahradní nábytek a grily, palivové dřevo, bazénovou chemii, dětská accu autíčka a skákací hrady, nářadí Fiskars, železářské zboží, zavlažovací systém a komponenty Claber a další doplňky do Vašich domovů a zahrad.

- Servisujeme stroje všech značek zahradní techniky
- Brousíme řetězy do pil, nože do sekaček a křovinořezů, zahradní nůžky
- Mícháme barvy na počkání, nabízíme i fasádní a malířské služby

Prodáváme za internetové ceny, možnost platby kartou, splátkový prodej, poradenství, výdejní místo e-shopu www.WERCO.cz

Přijmeme pracovníky:

- servisní technik
- prodejní technik / prodavač

info u vedoucího prodejny
nebo na tel.: 737 258 019,
mail: lety@hecht.cz

Rezidence Zelený ostrov – seniorské bydlení

Prodej jednotlivých seniorských bytů do osobního vlastnictví

- Zelený ostrov – bezbariérové bydlení v centru města Dobřichovice jako součást nového obytného areálu cohousingového (rodinného, komunitního) typu.
- Služby pro seniory (úklid, nákupy, donáška ev. příprava obědů, doprovod na úřady a k lékaři, praní a žehlení prádla, pohlídnání domácího zvířete ap.) poskytované společností Zelený ostrov s.r.o., která již nyní provozuje prádelnu a žehlírnu jako sociální podnik.
- Servisní linka na manažera služeb, využívání společenské místnosti, aktivizační programy.

OBJEKT G
1.NP
G1

DOB Centrum
DOBŘICHOVICE

DOB-Invest a.s.
Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice
telefon: 257 712 630, 222 331 350

M 1:150

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920